

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: דייזי	שם משפחה: גז
----------------	--------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם פרטי ושם נעורים:	בלועזית	שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: חטב
תאריך לידה: 1928	בלועזית	שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: דייזי
מין: ז / נ	בלועזית	מקום לידה (ישוב, מחוז): תוניס
ארץ לידה: תוניסיה	בלועזית	שם פרטי של האב: ז'אק
שם פרטי ושם נעורים של האם: ג'ני	שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	
שם נעורים של האישה:	בלועזית	מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: תוניס
ארץ המגורים: תוניסיה	בלועזית	השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: בית ספר
חבר בארגון או בתנועה:	מקצוע לפני המלחמה:	מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): תוניס
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
תאריך השחרור:	מקום השחרור: תוניס	
לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?		האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?
שם האנייה (אם עלה בדרך הים): עצמאות	שנת עליה: 1948	מקומות/מחנות בדרך לארץ: מרסיי

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה**(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון):** נא לכתוב בגוף ראשון

למדתי בבית ספר בתוניס. שמעתי על פלשתינה, אך אבי לא הסכים שאסע. אמי נפטרה אחרי לידת אחי, ואבי נשא מישהי אחרת. בעיקר גדלתי עם סבתי. תוניס הייתה בחסות צרפתית.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחותרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

הנאצים פלשו לתוניס, ורבים נשלחו למחנות עבודה. רכושנו הוחרם וסבלנו מרדיפות על רקע אנטישמי.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ**(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):**

ברחתי מתוניס על מנת לעלות לארץ. בגלל שהייתי קטינה, זייפתי את חתימת אבי בהסכם העליה. הגעתי עם אחי אקטור לאוניית המעפילים "עצמאות". היינו שבועיים במרסיי ואז הפלגנו לארץ. כל הדרך חליתי והקאתי רבות. באוניה הכרתי את בעלי ניסים, שהביא לי אוכל וטיפל בי.

נא ספרי/י על חיירך בארץ**(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):**

הגענו לנמל חיפה. ריססו אותנו בד.ט, זה היה נוראי ומשפיל, חווייה לא נעימה לעולה חדשה. נתנו לי שם ישראלי חדש, אבל אני שמרתי את שמי דייזי. הגעתי לפרדס חנה, ואחי התגייס לצבא. בכיתי רבות, כיוון שהייתי לבד. לאחר מכן עברתי לבית חלוצות ברחביה שבירושלים. הייתי שם שנה, ועבדתי במספרת רוברט. ניסים ביקש את ידי, ואחי סירב – בטענה שניסים "פרפר". אך בכל זאת נישאתי לו. חיתן אותנו רב צבאי, מכיוון שבאותה תקופה ניסים היה חייל. גרנו במלחה והבאנו חמישה ילדים. עבדתי בשערי צדק ככח עזר ובבית הספר לרפואה. ניהלתי חברת ניקיון בבית הנשיא, תחת הנשיא קציר. יצאתי לפנסיה לפני כעשרים שנה. בגלל שלא הייתה לי קביעות, אני לא מקבלת פנסיה, וקיבלתי רק פיצוי מינימלי. כל משפחתי עברה לצרפת, ורק אני ואחי נשארנו בארץ.

ראיון: תימורה מגנוס
ירושלים. מאי 2009

עריכה: אלינה נאור